

udbyttet — saaledes er det opgivet for mig, og det er selvfølgelig rigtigt — var altid mindst 900 Kr. Henset hertil er der kun Tale om at fylde det sidste Hundrede ud og afrunde Summen til 1,000 Kr. Man skulde ikke synes, at der var sær Anledning til at modsætte sig dette. Men imidlertid kan man stille et andet Forhold frem, som det ærede Medlem, der talte for Forslagsstillerne, gjorde, idet man drager sig til Minde, at Skovkassereren beholder 4 Tdr. Land af den Tjenestejord, der har været bortforpagtet, og det er ogsaa rigtigt. Naar man vil være haardhændet og vil tage det lidt smaat, kan man forsvare dette Ændringsforslag, især naar det havde gaaet ud paa kun at nedsætte med 150 Kr. Thi de 4 Tdr. Land, der bibeholdes ved Embedet, svare saa nogenlunde til 100 Kr. Naar 34 Tdr. Land give 900 Kr., give 4 Tdr. Land paa det nærmeste 100 Kr.

Nu siger den ærede Ordfører, at dette er et maskeret Lønningstillæg. Men her er ikke Tale om nogen Maske, men om det rene og skære Forhold, at Tjenestejorden skal afstaas, og Embedsmanden skal i Erstatning derfor have saa og saa meget. Det er paa det nærmeste, hvad han før har haft i Udbytte af Tjenestejorden. Han skal nemlig beholde Heste og Vogn for at bestride Embedet, og derfor skal han have de 4 Tdr. Land for at underholde sin Befordring. Hvis man tager de 4 Tdr. Land fra ham, forringer man i Virkeligheden hans Stilling. Jeg kan derfor ikke se, at det er rigtigt at tage saa smaat paa dette. Jeg synes, der her viser sig en Tilbøjelighed til at falde over de smaa Ting og lade de store passere. Naar man ser paa, hvad man kunde gøre i Fjor i Retning af Lønningslove uden at gaa alt for smaat i Detailler, hvorfor saa slaa ned paa dette enkelte Forhold, hvor man ikke har nogen som helst Grund til at frygte Konsekvenserne, da der ikke for nogen anden Skovkasserer findes lignende Forhold som her? Hvorfor skal man saa tage saa haardt paa dette?

Jeg fraraader Vedtagelsen af dette Ændringsforslag, men indrømmer, at naar man vilde være meget streng, kunde man stille Forslag om at nedsætte de 1,000 Kr. med 150 Kr. Længere synes jeg, man ikke burde gaa, naar man ikke vil gaa over Stregen, men selv det, synes jeg, vilde være unødvendigt nøjeregnende. Her er Tale om en Mand, der som Vederlag for det, han yder, faar Bolig, Have og Jordlod. Nu gaar Jordlodden fra ham, saa

skal han have 1,000 Kr. i Stedet. De Forretninger, han for dette Vederlag har udført, ere i Aarens Løb blevne forøgede meget betydeligt, saa det vilde ikke være urimeligt ved denne Lejlighed at afrunde, som sket er. Det hele er let overskueligt, og jeg vil ikke anbefale det høje Ting at beskæftige sig længe med denne Sag. Det vilde ikke være særlig flatterende, om vi gjorde det. Jeg anbefaler, at man stemmer mod Ændringsforslaget. Noget lyst Haab om at se det forkastet kan jeg naturligvis ikke have, naar Repræsentanter for de to store Magter, Venstrereformpartiet og Socialdemokratiet, forene sig om at skære lidt af de 1,000 Kr. Imidlertid, en Afstemning maa jeg dog ønske at se, inden jeg tager dette Resultat for givet.

Johan Knudsen: Jeg var forhindret fra at være til Stede ved første Behandling af dette lille Lovforslag, som berører den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, og jeg maa derfor nu ved anden Behandling sige et Par Ord om det. Skovkassereren ved Esrom er ikke lønnet med Pengeløn, men med fri Bolig og med Tilladelse til Brug af en Staten tilhørende Jordlod paa 38 Tdr. Land. Af disse ere omtrent 4 Tdr. Land udlagte til Gaardsplads, til Grund og til Have. Resten, de 34 Tdr. Land, har i 25 Aar været bortforpagtet til en Pris af 1,255 Kr. foruden Fourage til Skovkassererens Hest samt fri Transport af Brændsel fra Skoven. Den samlede Forpagtningsafgift kan derfor, antager jeg, anslaaes til 1,350 Kr. Jeg maa dog her indskyde den Bemærkning, at Skatter og Afgifter, som andrage ca. 300 Kr., betales af Skovkassereren. Nu har Forpagteren altsaa opsiget denne Kontrakt til 1. April, og Skovkassereren andrager om, at Staten skal overtage de 30 Tdr. Land og han selv beholde de 4 Tdr. Land til at græsse sin Hest paa. I Overensstemmelse hermed har den højtærede Landbrugsminister stillet et Forslag om en aarlig Godtgørelse paa 1,000 Kr. for Tabet af Jorden. I Modsætning til det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) kan jeg ikke indse, at denne Erstatning vil betegne en Lønningsforhøjelse for Skovkassereren. Før fik han nemlig netto 1,050 Kr., nu vil han faa 1,000 Kr. fra Staten samt de 4 Tdr. Land Engjord, som dog neppe kunne regnes at give mere i aarlig Afgift end 80 Kr. Dette bliver ganske vist tilsammen 1,080 Kr., men det maa huskes, at en Del af Skatterne og Afgifterne, nemlig 75 Kr., vedblivende